

[Ruth Olsen]

faste tilknytningsforhold til arbejdsmarkedet, nu vi endelig har fået accepteret, at vi har krav på en selvstændig indtægt.

Hvis regeringen og dens støtteparti – for jeg går ud fra, at dette forslag er den luns, der blev tilkastet de radikale i forliget sidste år – overhovedet havde haft en kvindepolitisk holdning, var forslaget vel blevet udformet som en bestemt støtte til de børnefamilier, hvor børnepasningsudgifterne tynger hårdt og undergraver kvindernes motivation for at opretholde en egen indtægt.

Så kan man i øvrigt spørge, hvorfor børn, der er født i 1984, skal snydes. Nu har man altså besluttet at bruge skatteministeren i stedet for socialministeren til at føre børnepolitik. Det giver jo nogle uretfærdige forvriddinger, især i de følgende år, f.eks. for alle de børnefamilier, der ikke har nogen skattepligtig indkomst eller ikke har nok at trække de 4.000 kr. fra i, f.eks. studerende.

Men især bistandshjælpsmodtagere bliver på urimelig måde holdt udenfor, selv om det er den gruppe, der i virkeligheden har mest brug for pengene, men det har formodentlig ikke været hensigten, så det bliver vel til at ændre.

I det hele taget virker det sådan lidt hul i hovedet at have to børnetilskudssystemer, for det må da være administrativt kostbart, at man først udhuler børnetilskudsordningen – efterhånden er det jo kun 50 pct. af børnene, der får del i børnetilskuddene – reducerer børnetilskuddene, og så giver man dette tilskud ad en helt anden vej.

Men det hele er sådan en lille floy, ussel lap på det kæmpestore problem, der handler om de elendige vilkår, børn tilbydes i dagens Danmark, hvor børnesygeligheden er steget 20 pct., og hvor snart hvert tredje barn skal til skolepsykolog, fordi forældrene enten ikke har tid, fordi familien har en 16 timers arbejdsdag eller selv er gået psykisk ned på grund af arbejdsløshed. Så hvis man overhovedet skal tale børnepolitik, skal vi tale om seks timers arbejdsdag, men det er jo ikke skatteministerens område.

Men i øvrigt bliver beløbets latterlighed tydelig, når vi sammenligner de 66 kr. om måneden med f.eks. prisstigningen på en liter mælk på 1 kr. Allerede den ene prisstigning har ædt det halve af tilskuddet.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan gå ind for forslaget, men jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg må give fru Ruth Olsen ret i den betragtning, at det er en underlig måde at gøre det på. Når derimod fru Jytte Hilden siger, at dette er et tilfældigt forslag, og at det er lidet gennemtænkt, vil jeg sige: nej, tværtimod. Hvis jeg skulle tillade mig at være en smule humoristisk her i denne sene eftermiddagstime, ville jeg sige, at det er noget af det mindst tilfældige og mindst lidet gennemtænkte, man kan tænke sig.

Vi havde i efteråret 1983 nogle alvorlige forhandlinger, som kunne være endt med valg. Regeringen ville have skattelettelse, men det var der ikke flertal for. Nu får regeringen sin skattelettelse på 485 mill. kr. Vi var nødt til at have et fremskridtsparti med, som ville have en forhøjelse af personfradraget, men det var der ikke spor stemning for her i folketinget. Nu får fremskridtspartiet sin forhøjelse af personfradraget, godt nok begrænset.

Det radikale venstre ville gerne gøre noget for børnefamilierne og give nogle forøgede børnetilskud, og vi er i øvrigt enig med socialdemokratiet i, at det bør man gøre, og derfor går vores forslag til en skattereform ud på at omlægge personfradraget til persontilskud. Det kunne vi altså ikke få gennemført i oktober 1983, men vi kunne da tage hul på det, og derfor hedder det altså også et persontilskud til børn. Så spørger man med rette: ja men hvorfor så kun op til 10 år? Jo, det har længe og i mange år været venstres kongstanke.

Så alt i alt vil jeg sige, at dette forslag nærmest er en genistreg. Det er simpelt hen skatteministerens svendestykke. Det er det mindst tilfældige forslag, der nogen sinde er fremsat i dette folketing, og dertil er det forsynet med et veludviklet klagesystem, så der er også noget for oppositionen at tage fat på.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Til fru Aase Olesen skal jeg sige, at jeg er glad for at høre, at de radikale nu har taget hul på stigningen i institutionstaksterne og mælkeproduktstigningerne, og at man har taget hul på, at børn født mellem tilfældige årsgrænser nu skal have 800 kr. om året. Jeg takker for de tilkendegivelser.